

CENA lista: U preplati za četvrti god. K 48— za polugodište K 24— tromesečno K 12— u maloprodaji 16 ih pojedini broj. OGLASNI primaju se u upravi lista trg. Cvetozai Tisak Jos. Krmpotica.

HRVATSKI LIST

Vlasnik i urednik dr. Lovro SCALIER, odvjetnik, Pula, ulica Carara 3. (Natočni Dom). Uredništvo: Šišanska ul. 24. Odgovorni urednik Ivan MARKON, Pula. Rukopisi se ne vraćaju. Cak. rač. nos. post. št. 26.795.

Izdati svaki dan u 8 sati ujutro.

U Puli, četvrtak 24. oktobra 1918.

Broj 1182.

RATNI IZVEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 23. (D. u.) Službeno se saopćuje: Taurijansko bojište: Ziva delatnost neprijateljskog topništva i letaća na celoj fronti. — Balkansko bojište: Naše albanske bojne sile približavaju se crnogorsko-albanskoj granici. Na zapadnoj Moravi i severno od Kruševca traju bojevi zalahnica. Neprijateljski pokušaj prelaza kod Kraljeva bio je osuđen. — Poglavlja generalnog stožera.

Nemački.

Berlin, 23. (D. u.) Iz velikog se glavnog štana službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina naslednika prestolja Rupprehta; Bojevi u nizini Lysa traju. Zestoki napadaji protivnikovi na obim stranama Delnze. Severno od grada bili su suzbi-jeñi. Južno od grada, nakon početnog dobitka na području, bili su protunapadajem zapadno od ceste Delnze — Obzene zaustavljeni. Istočno od Kortryka bili smo pritisnuti sa zapadnog ruba Vichta na istočni rub. Na obim stranama mesta izjalovili su se laki neprijateljski napadaji. U ogorčenom boju bile su održane uzvisine kod Kallberga od šleske pričuvne pukovnije pešadije br. 10 pod njenim zapovednikom majorom Grünerom protiv četverostrukom nasrtaju protivnikovom. Pojedinački bojevi u nizini Schelde, na obim stranama Tournaya protiv Valenciene. — Vojna skupina nemačkog naslednika prestolja: Južno od Marle ispraznili smo prelazno branjeni mostobran na Serri Souchy i povukli naše crte iza odseka Bachab. Na Aisni odbili smo žestoke napadaje protivnikove na obim stranama Nantevila. Na istočnoj obali Aisne, na obim stranama Vouzloresa i istočno od Ollizy zahvatili su bojevi veći opseg. Jakim uložanjem topništva navalo je neprijatelj za rana jutra na Terron i Falaise i između Ollizy i Peaurepaire. Na uzvisinama zapadno od Ballaya uzmagao je napadaj pridobiti nešto prostora. Na ostaloj fronti izjalovio se pred našim crtama. I posle podne provalio je neprijatelj nakon ponovne veoma jake topničke pripreve k navali. Prva bavaraka pukovnja pešadije pod vodstvom zapovednika Schmidlera održala je nakon tvrdokorne obrane uzvisine istočno od Chartrisa protiv višestrukog juriša protivnikovom. I na ostaloj je fronti bio neprijatelj uz teške gubitke za sebe odbijen. — Vojna skupina pl. Galtwitzova: Između Argonna i Moze i između Moze i Mozele živa noćna paljbena delatnost. Pojedinački napadaji zapadno od Moze i zapadno od Mozele bez osobitog uspeha. — Poručnik Böchner izvještava je svoju 40 pobedu u zraku. — Ludendorff.

Rat.

Engleski izveštaj od 21. oktobra postepodno: Broj u jučerašnjim bojama severno od Le Cateau učinjenih zarobljenika neposredno na ruku 3000. Neprijateljski pokušaj da se reke Sella bitu su od velike naravne jakosti. Bili su odlučno držani. Od engleskih, škotskih i wallijskih divizija bio je u 2 sata ujutro uz jako nepovoljne vremenske odnošaje i neprestanu kišu, koja je znatno otežala napredovanje, poduzet napadaj. Bojevi su bili ceo dan teški. Neprijatelj je u selima uzduž železničke pruge pružao žestok otpor. Pri svladavanju otpora pokazali su na stanovitim točkama tankovi velevrednu pomoć, kojima je uspeo, da usprkos tomu, što se je voda bila razlila preko obale, za ranog jutarnjeg sata dopru do istočne obale. Čim je fronta bila zasigurana, bilo je pod žestokom vatrom neprijateljskog topništva i strojnih pušaka udereno u svoj žurbi mnogo mostova, koji su omogućili našim topovima, da hitro idu za napredujućom pešadijom i potpomažu je delatno iz kratke udaljenosti. Za večera bili su u mesnim bojovima očišćene stanovite točke, gde su se neprijateljski odeli opirali. Protunapadaj iz pravca Romeries bio je s teškim gubicima suzbijen. Severno od Denaina nastavljaju naše porinute čete još uvek svoje napredovanje u dodiru s neprijateljem i približavaju se crti Schelde severno od Tournaya.

Belgijski izveštaj od 20. oktobra: Nemci bijahu prisiljeni, da napuste sve obalne topove, nekoje i posve neoštećene. Veliki top od 35 cm kod Langenboom, koji je do zadnjega pucao na Dünkirchen, pao je neoštećen u naše ruke. Francuska odrednja, koja su prekoracila Lysu, suzbiila su jake protunavale. Uspešno im je, da popravne svoje mostobrane istočno od reke. 12. je armija stigla na Scheldu između Belduina i Molskela. Uspešno otpor neprijateljske napredovala je za 1500 m između Lyse i Schelde.

Izveštaj istočne armije od 20. oktobra: 19. i. m. doprle su francuske čete, 34 dana iza početka ofenzive, do Damua kod Vidina te su poduzele mere, da prekinu saobraćaj na toj reci. Neprijateljski je monitor bio na ovomom bregu i ognjicom paljbom prisiljen da se nasuka. Istog su dana uzvećničke čete zaposlele Zajezar. Njihove su prednje čete doprle do 10 km pred Paračinom na Moravi. Srpske čete koje severno od Aleksinca i Kruševca u doticaju sa jako utrdjenim nemačkim četama.

Iz ugarske zastupničke kuće.

Otkrića grofa Tisze.

Budimpešta, 22. (D. u.). Pri raspravi o budućem provizoriju prikazuje grof Tisza miroljubivi

značaj ugarske izvanjske politike i čita akt, koji je on kao tadašnji ministar predsednik doneo caru Franju Josipu u lič, iz kojeg proizlazi, da je Tisza bio protiv akta, koji bi provokovao rat, tim više, što tada nije bilo nikakve zapreke na putu uspešnoj balkanskoj politici. Tada je grof Tisza naglasio: Mi ne smemo postati indolentnima naprama tome, što se u Srbiji protiv nas ruje, a on nije nikako nastupio zato, da se snosi srpske provokacije, koje su huškale naše vlastite podanike na izdaju domovine i pripravljale nacrtu umorstva. No Tisza je htio pružiti Srbiji mogućnost, da osujeti rat, i kad bi ipak bilo moralo doći do rata, moralo bi se bilo nama pre svega dokazati, da se je monarhija nalazila u opravdanoj nuždi. Prema tomu preporučivao je grof Tisza caru Franju Josipu, da se upravi na Srbiju umerenu a ne preteću notu, u kojoj bi se nabrojilo konkretne pritužbe i koja bi sadržavala precizne zahteve. Kad bi Srbija dala nedostatan odgovor, ili bi stvar zavlačila, imalo bi se odgovoriti s ultimatumom a kad bi ovaj istekao s otvorenjem neprijateljstva, kad bi Srbija popustila, morali bismo to rešenje prihvatiti kao u dobroj veri a ne zakrčiti Srbiji uzmak. Dne 19. jula bio je ustanovljen tekst ultimatum, bez sudelovanja faktora iz nemačke države. (Na neku upadicu odgovora grof Tisza: „Niti u Potsdamu“). Grof Tisza je pročitao dotično mesto protokola dotične ministarske konference, odakle proizlazi, da je stanovite Tiszino bilo prihvaćeno, i time nije bilo akciji protiv Srbije nadodano nikakvih osvajačkih nacrti i dok se ne bi izpružio kakav ispravak granica iz vojničkih razloga, nije se imalo anektirati ni komada Srbije. Taj je zaključak bio jednoglasno prihvaćen. Grof Tisza nabrja na to mirovne korake centralnih sila sve do prihvata 14 točaka Wilsonovih, te veli: najnoviji odgovor Wilsonov nama dokazuje s jedne strane, kakve ucinke naši unutrašnji neprijatelji postizavaju svojim klevetama, s druge strane silnu potrebu, da započnemo neposrednu izmenu ideja s našim neprijateljima i podamo im potrebna razjašnjenja o dotičnim pitanjima. Grof Tisza naglašuje, da je velika masa ugarskih Slovaka zadovoljna sa svojom sudbinom. Kad bi bilo kakve slavensko-nacionalne želje izrazile, ispitao bi ih se dobrohotno. No i oni, koji takve želje izražavaju, kao što Slovaci, što se povratili iz ruskog zarobljenništva, otklanjaju svaki posao s Cesima. Što se tiče jugoslavenskog naroda, hrvatski narod mora se za vremena osloboditi ispod jarma jugoslavenske misli i stvoriti potpuni sporazumak između ugarskog i hrvatskog naroda. (Bratstvo s ugarskim narodom u budućoj obitelji naroda ne otklanjamo, nu uvereni smo da će pri budućem uredjenju i jugoslavenskog i ugarskog pitanja imati grof Tisza zadnju reč, bude li se uopće smeo pokazati. Op. ur.)

Četaši u Crnoj Gori.

Ljubljana, 21. oktobra. Ovdešnjem „Slovenec“ javlja njegov izvorni izveštitelj iz Cetinja, dne 17. oktobra: Po celoj Crnoj Gori buknuo je četaški rat. Četaši su do 12. oktobra zaposeli Nikšić, Berane, Andrejevci, Austrijanci i Madžari s najvećom grozničavošću ispraznuju Crnu Goru. Generalni guverner grof Clam Martinic u nedelju, dne 13. o. m. jedva izakako je stigao iz Beča, ostavio je Cetinje. Iza njega su odmah sledila razna zapovedništva, a da nisu o tome obavestila okružna zapovedništva. Usled toga nastao je najveći nered. Sa svom sigurnošću računaju, da će četaši do nedelje (20. oktobra) zaposeli Cetinje. Opasnost preti, da će četaši zarobiti sve austrijsko i madžarsko vojništvo, što je ostalo u Crnoj Gori, Četaši kažnjavaju smrću sve crnogorske žene, koje su se družile ili imale posla s austrijskim i madžarskim časnicima. O uzmičućoj austro-ugarskoj albanskoj armadi u Crnoj Gori nije ništa poznato. Skadar i Lješ već su u rukama četaša. Albanski oružnici, koji su vršili službu u Crnoj Gori, preko noći prešli su k četašima. Bezobzirno su smrću kažnjavali sve općinske predčojnike u Crnoj Gori, koji su bili skloni austrijskoj upravi. Jednako se dogodilo i kod konfidentima. K četašima su prešli i kod albanski dobrovoljački bataljuni. Usled toga još je više opravdana bojazan, kakva li je sudbina uzmičuće armade. U Andrejevci su četaši zarobili celu madžarsku bataljun. Bilo je krvavo klanje.

Američki republikanac zahteva bezuvetno predaju nemačke vojske. Iz Washingtona se javlja: Nakon objave nemačkog odgovora, počeo je republikanac Poindeyer odluku, u kojoj se zahteva od kongresa, da zabrani daljnje pregovore s Nemačkom, dok se nemačke bojne sile bezuvetno ne predaju.

Put čeških političara u Švicarsku. „Narodni Politika“ javlja iz Beča: Ne mala važnost pripisuje se brzom putu čeških zastupnika u Švicarsku, koji se poduzimlje uz pristajanje bečke vlade i ministra izvanjskih posala grofa Buriana, kojega je zast. Tusar posetio i zahtevao od njega izdaju putnica. Ministar izvanjskih poslova nije toga odbio, već je uputio zastupnika „Češkog svaza“ i na ministra predsednika baruna Husareka. K njemu su se uputili predprošli ponedeljak zast. Tusar i Udržal, koji su neskrivemo i sa svom odlučnošću opisali celo stanje stvari u Češkoj i kao posledicu toga naglasili, da je izdaja putnica krajno važna i prešna stvar. Kad su sa češke strane bili ustanovljeni oni, koji će se dati na put, bile su putnice određene, osobito, kad se priznala potreba izvanjskih informacija i ciljeva nastojanja sporazuma. Od švicarskog puta čeških zastupnika ne očekuje se samo razjašnjenje, već i umirenje.

Furlanija za austro-ugarsku saveznu državu. Dopisni ured donosi iz Gorice, 23. oktobra: Brojno posećena skupština pouzdanika furlanskih stanovnika pod predsedništvom zastup. dr. Faiduttija (ref. dr. Bugatto) zaključila je jednoglasno, da se pozdravi carski manifest i pozove zastupnike, da pri konstituiranju talijanskog Narodnog veća u Austriji zahtevaju samostalnost Furlanije u okviru austro-ugarske savezne države i time zastupaju gospodarske interese s Tratom i sudelovanje na njegovom posebnom položaju te da svaku državnu promenu učine zavisnom o samoodredjenju i pučkom glasovanju furlanskog naroda.

Engleski predlozi za razdeo Austrije. „Bohemia“ saznaje iz Berna: „Morningpost“ nastoji da u nizu članaka dokaže, da federalno rešenje austro-ugarskog problema nije moguće provesti. „Morning Post“ zahteva da se austro-ugarska monarhija raspusti, a njeno nemačko stanovništvo dodeli njenoj novoj tvorbi. Nova češko-slovačka država dobila bi dva milijuna Nemaca a sastojala bi se iz Češke, Moravske i severne Ugarske. Iz gospodarskih razloga bilo bi potrebno, da češko-slovačka država dopre sve do Dunava kod Požuna, te da graniči s Poljskom. Tako bi joj bio osecuran pristup k Crnom i Baltičkom moru. Poljska bi se sastojala iz Galicije, poljskih područja Pruske, Šleske i dela istočne Pruske sa Gdanskom. Nova Velika Rumunjska ima dobiti Transilvaniju i Besarabiju. Na taj način bile bi stvorene tri države po 12, 24, i 16 milijuna stanovnika, koje bi mogle tvoriti delatnu protitežu protiv Nemačkoj. Jugoslavenska država, koja bi bila stvorena, držala bi na uzdi prava Ugarske.

Utiak nemačkog odgovora u Engleskoj. Reutersov ured javlja iz Londona, 22. oktobra: U merodavnim se krugovima smatra nemački odgovor kao čisto argumentativni predlog i nipošto poslovni. Stanovište u vladinim, diplomatskim i političkim krugovima zauzeto k nemačkoj noti, jeste, da nije nikakav odgovor, već samo neka vrst čavrljanja, određena za to, da se pokrije manjak odgovora. Neka visoko postavljena službena ličnost izrazila se o njoj, da je slabo prikrivena nelspravnost. Vlada nije još pretréala odgovor u tačine, i ako je ministar predsednik sa svojim drugom u uredu održao danas odalja većanja.

Lord Lansdowne o položaju. London 21. oktobra: Lord Lansdowne izjavio je u nekom intervju: Položaj je kritičan. Mi moramo oprezno postupati i prepustiti slučaju. Wilsonovo postupanje jest i mudro i energično, mi se možemo pouzdati u njegov oprez. Pre svega je potrebno, da se ne učini nikakvih koncesija, koje bi mogle bilo kako uplivati na snagu nadmoćnog vojničkog položaja. Stanje glede primirja čini se i sumnjivo i tamno. Niko ne će valjda uzeti u obranu, da se nemačka rušenja na kopnu i na moru daju opravdati ili ispričati. Treba počekati, hoće li saopćene instrukcije imati za posledicu prestajanje prestupaka. Njihovo opetovanje bilo bi kobno za daljnji korak pregovora. Glede promene vladine reforme u Nemačkoj izražava lord Lansdowne svoje pristajanje uz govor lorda Milnera.

Pašić o miru. „Frankfurter Zeitung“ doznaje iz Bawela: Prema Reutersovoj vesti proglasio je vođeci srpski državnik Pašić, da ne smatra da je mir suviše blizu, nu da je ipak moguće, da će do Božića biti konač rat. Posve je sigurno, da Nemačka mora prihvatiti uvete svojih neprijatelja, bilo pre ili kasnije, učinil li to odmah — prištedeće se uzase zinskog rata, nu to naravno znači, da mora prihvatiti sve uvete Wilsonove. Nemačka će odstupiti Alžaciju-Lorenu i istočne pokrajine Pruske, a kojima stajuju Poljaci te se mora ograničiti na svoje vlastite narodnosne granice. Sloveneci i

Hrvati biće oslobođeni ispod austro-ugarskog podaništva, da stvore sa Srbima jednu jugoslavensku državu. Rumunji u Ugarskoj i u Bukovini pripojice se k svojoj rumunjskoj domovini. Česi dobiće svoju nezavisnu državu a habsburškoj će dinastiji ostati samo Nemci i nekoji Nemcima prijateljski Austrijanci.

Velike manifestacije u Zagrebu.

Zagreb, 21. „Primorskim Novinama“ javlja zagrebački izveštitelj: Jutros u 8 sati izdale su zagrebačke novine posebna izdanja u kojima su donele odgovor Wilsona Austro-Ugarskoj. U gradjanstvu je odmah nastala radosna uzrujanost, koja je o podne nasla izražaj u izvešivanju zastava po svim kućama. Danas posle podne u 5 sati sastala se sveučilišna omladina na sveučilištu gde je održala skupštinu, na kojoj su razni govornici izneli svoje zadovoljstvo nad osnutkom Narodnog veća kao i nad tim, što Wilson priznae u svom odgovoru i Jugoslavenima pravo na slobodu i samostalnost. Nakon skupštine pošla je mladež na Jelačićev trg, a putem priključilo se povorci mnoštvo gradjanstva, radnika i vojnika, tako da je povorka porasla na nekoliko hiljada, ključući jugoslavenskoj državi, slobodi i ujedinjenju, Wilsonu, Poljacima, Srbima, Cesima, Slovencima, Narodnom veću, Korošcu, Pribičeviću i drugima. Uz pevanje narodnih himna krenula je povorka od Jelačićeva trga natrag ilicom do Kačićeva spomenika. Povorka je sve više rasla te dosegla broj od 20.000 ljudi, a s prozora ju je gradjanstvo burno pozdravljalo. Na Jelačićev trg donešene su tri zastave slovenska, srpska i hrvatska, koje su bile pozdravljene burnim pljeskom i poklicima. Zatim se povorka uputila pred sabor, gde je većao središnji odbor Narodnog veća. Petoricu gradjana, jedan gradjanin, jedan radnik, jedan sveučilištarac s dve gospođe odoše u sabor, gde su pozdravile središnji odbor Narodnog veća te mu iskazale priznanje u ime manifestanata i gradjanstva. Na to se na balkonu saborske dvorane ukazase Pavelić, Pribičević, Dimović, Petričić i drugi. Masa udara u klicanje, koje se stišalo, kad je progovorio Svetozar Pribičević zahvalivši manifestantima na poverenju te ih pozvao da manifestacije budu dostojne velikih događaja, koje proživljuje ideja narodnog jedinstva. Njegove su reči primljene burnim pljeskom, a nato jedan gradjanin pozdravio Narodno veće, izraziv mu priznanje u ime čitavoga gradjanstva, te mu obećao potporu sveukupnog naroda, kojemu je dozlogrdilo ropstvo i ugnjetavanje i koji traži potpunu slobodu. Na to progovori opet Pribičević i reče, kako su sve stranke i sav narod složan, kako smo svi jedna duša, jedno srce, jedna misao, kako svi hoćemo potpunu slobodu i ujedinjenje. Pozdravlja omladinu i gradjanstvo, na čiju potporu svi računamo. Iza Pribičevića uzme reč dr. Pavelić, koji reče, da potpisuje svaku reč svoga prijatelja Pribičevića i pozivlje prisutne da manifestacije budu dostojne velikoga doba. Povorka se zatim uputila pred banske dvore i tu uz urnebesno klicanje pozdravila narodnog bana Mihalovića, a onda se uputila preko Jelačićeva trga i Zrinjevca, gde je stala pred kazalištem. Tu je jedan govornik oslovio mnoštvo. Ganutljiv i veličanstven bio je momenat, kad su svi prisutni digli u vis ruke i izrekli zakletvu, da će ostati verni i odani Narodnom veću. U pola 8 sati na večer, povorka se razišla porzavši prisutne, da se sutra u 11 sati pre podne opet sastanu pred kazalištem, da ponovno manifestiraju za narodno ujedinjenje, slobodu i nezavisnost. Omladina je ujedno izdala poziv na gradjanstvo i radništvo, da sutra obustavi svaku radnju, kako bi manifestacije bile što veličanstvenije.

Iz slavenskog sveta.

Narodni Listy* izlaziće opet. Predsedništvo namesništva saopćilo je prošloga petka uredništvu „Narodnih Listy“, da počevši prošlom subotom mogu bez svakog ograničenja i uveta opet izlaziti. „Narodni Listy“ bili su službeno obustavljeni za vreme krasnih svečanosti praških i proslave narodnog divadla u doba izdavanja poznatog oktroja o razdelenju okružja u Češkoj dne 18. maja 1918. Vladinim krugovima nije tada bio dostatan sav aparat c. k. cenzure, koji je u češkim kaošto i jugoslavenkim listovima crtao svaku nemilu reč i nije propuštao ničesa, što bi moglo biti oštrijom kritikom sadašnjeg sistema, i ti su vladini krugovi bili posegli onda k drakonskoj meri, trajnoj obu-

stavi lista. Uzaludni su bili tada svi rekursi i poduzeti koraci, da se zabrana povuče, uzalud su bili svi protesti i češke i slavenske i socijalističke štampe, uzalud iskazi čeških općina i kotara, koji su ustali bili na obranu svog prava javnoga govora. Baš obratno se činilo. Općinama i kotarima se zapretilo, da će za slične iskaze biti progonjeni. Sada pako napokon se moralo priznati, da ta su sredstva vredila možda nekada, no ne vrede u današnjim, tako silno promenjenim prilikama. Nakon petmesečne obustave izlaziće dakle „Narodni Listy“ opet: Tu vest doćekaće ne samo češka javnost, već i sav slavenski svet — napose pako jugoslavenski — s radošću, s jedne strane zato, što su „Narodni Listy“, kao najveći češki list, bili silno obiljubljeni u nas, i što smo iz njih crpili mnoge informacija, a zatim zato, što se time opet sjajno dokazalo, kako je malo vredna i besmistina sva strogost cenzure, štampe i bezpredmetne sve mere, što su se sa vladajuće strane proti slavenskoj štampi poduzimala.

Oj, divne Dalmacije...

Padaš silo i nepravdo.
Narod ti je sudit zvan.
Bježite od nas noćne tmine.
Svanuo je i naš dan.

Iz mornarskih krugova primamo i drage volje obelodanjujemo:

Mi, sinovi kršne Dalmacije, zadržani ratom ovdje na ovoj važnoj točki Jugoslavije, s udivljenjem promatramo kako nisu još naše obitelji ispacene dugogodišnjim ratom izgubile vjeru u svoj narodni udes, u budućnost našeg jugoslavenskog naroda. I ako neuki, jer hotimice zanemareni i prepušteni goli i bos i samim sebi, naša braća, naši roditelji, naša djeca nisu izgubili i neće više jamačno izgubiti vjeru u svoju snagu, u svoju budućnost i u svoju „zoru boljih dana“.

Veseli nas što se opet naš Split pokazao na visini uloge što mu je namijenjena, što se je opet snašao nakon tolikih bura i oluja. Ali na žalost dobivamo splitske novine „Novo Doba“ i „Zoru“, glasove našeg srca, radi prometnih neprilika, što ih zakrivlje naši dušmani, sa više dana zakašnjenja. Nukada nam splitske trublje dodju, požudno slušama „njih glasove“ boljih dana. Hvala bogu, da imademo svakog dana ovdje puljski „Hrvatski List“ koji nam je već tako prilrasao srcu, da neznamo kako ćemo se od njega rastaviti. A kako da nam ne bude mlo i drag, kada su nas ovdje radi toga, što smo ga čitali, stavljali na muke.

Sve nas to još više podžrije i potiče, da vrsimo i mi našu narodnu dužnost, da doprinašamo probitku i napretku našeg novinstva i našeg školstva. Trpjeli su naši uži dalmatinski prvaci i ostali borci na narodnom polju, pak nisu klonuli. Zašto do omlohavimo mi? Ta mi ne tražimo kao trjanin Tisza tudjih duša, već hoćemo da spasimo samo dušu svoju i svojih sunarodnjaka na ovom lijepom suncem ogrijanom i morem oplakanom kamađu božjeg i našeg svijeta.

Sa zahvalnošću sjećamo se blagoslovljenog sjemena što su ga naši prvaci iz Splita širom Dalmacije posijali putem listova „Slobode“ i „Pučke Slobode“. Neka tim našim prvacima, koji su tekom ovog tudjeg rata mnogu gorku času ispti morali, bude na utjelju, da nisu ni radili ni trpjeli badava i da sada kao nikada mladji dio našeg naroda stoji uz njih pripravan na sve.

Domaće vesti.

Razdoba duhana u Pulj. Naredna rasprodaja duhana u Pulj počima u subotu dne 26. t. m. u svim gradskim trafikama. Duhane će se prodavati samo onim osobama, koji su u posedu iskaznice za duhan. Količina duhana koja otpada na svaku izkaznicu; odrezak broj 5 iznosi: 1. Za civilne osobe 70 cigara ili 200 cigareta ili 6 omota duhana za cigarete ili 12 omota duhana za lulu. 2. Za radnike c. i kr. arsenala 20 cigara ili 60 cigarete 2 omota duhana za lulu. Rasprodaja svršava utorkom 29. t. m. u 7 sati večer, tako da se posle ovog roka ne će više moći da kupi duhan na odrezak 5 duhanske iskaznice. — C. kr. financijalne straže nadkomesar: Kren.

Dar. Budući nije mogao prisustvovati pogrebu blagopokojnih Jurkovića i Zica polaze Marko Buković, sada u Piranu, 20 kruna za hrvatsku srednju školu u Pulj a 20 kruna za fond „Hrvatskog Lista“.

Dopisi iz Istre.

Iz Lindara. Dne 14. t. m. umro je ovdje u 33. godini života nakon kratke, ali teške bolesti vredan rodoljub gospodin Franjo Filipić pok. Antuna. Došao je sa fronte na 14 dnevni dopust i drugi dan iza svog dolaska morao je u krevet, iz kojeg se nije više digao. Svagde gde se radilo o našoj stvari, bio je uvek medju prvima. Koliko je bio ljubljen od ovdešnjeg naroda, vidilo se prigodom njegovog pogreba, kojem je prisustvovao celi puk Lindarski, mnogi iz Pazina i iz bližnjih sela. Dragomu Frani bila laka naša domaća gruda, koju je onako snažno ljubio, a rodbini osobito bratu Ivanu c. kr. kancelisti kot. suda u Pazinu sada u vojn. službi naše iskreno saučesće. Da se počasti uspomenu dragog pokojnika darovaše za hrvatsku srednju školu u Pulj mesto nadgrobnog venca a) rođjaci: po K 10: Obitelj Ivana Fabris, Fabris Kliment, Zora udova Stihović, Pikot Marija, obitelji Josipa Jedrejčić od Josipa, Jedrejčić Marija od Josipa, Jedrejčić Ruža od Josipa, Jedrejčić Kata od Josipa i Filipić Antun; po K 4: Kata udova Žiža. b) drugi rodoljubi i prijatelji pokojnika po K 15: Josip Vanik, župnik; po K 10: Stihović Josip pokojnog Mate, Stihović Leopoldo učitelj, Božić Josip i Fabris Fidel činovnici u Pazinu; po K 4: Filipić Ana, Filipić Fran pok. Ivana i Klenovar Ciril i Zidarić Just; po K 3: Klenovar Božo; po K 2: Milan Gojtan, Franjo Gojtan i Jedrejčić Ivan, pok. Zidarić i Jedrejčić Paškval.

Mali oglasnik

Prodaje se poaveina opremljena postelja s noćnim ormaricom i kredencom. Ulica Tartini 27 prizemno levo.	Kupuje u svakoj količini zdravi i čisti drop od grozdja. G. Curat, Trst, Via Sette Fontane 1.
Rabljeno pokuštvo kupuje i prodaje tvrtka Philip Marbančić Šišanska ulica.	Oglasujte u „Hrvatskom Listu“

Zahvala.

Puna harnosti i zahvalnosti čuti se potpisana obitelj dužnom, da javno iz dubokog srca blagodari poštovanom ravnateljstvu i gospodi tvrdjavne bolnice broj 3, kao što i cenjennoj obitelji Demaj, koja je stavila na raspolaganje svoj grob, u koji su bili položeni smrtni ostanci neprežaljenog

sina Don Josipa.

Hvala i od Boga plata i obitelji Sticovich, koja je pokojnika za njegove bolesti najskrbnije negovala i brinula se za nj.

Obitelj: Fabris.

Antun Rosanda

u 24. godini svog života u Vinkuranu dne 21. t. m. blago usnu u Gospodinu. Ostanci premilog pokojnika biće sahranjeni na premanturskom groblju.

Pula — Vinkuran, dne 24. oktobra 1918.

Antica Zukon, majka. — Vasmoslav, Ivan, Josip, Miko Rosanda, braća. — Luca Cernobori, Ivka Kapuralin, sestre. — Ljubica i Ana Rosanda, šurjakinje. — Luka Kapuralin, Roko Cernobori, šurjaci. — Miko i Blaž Rosanda, strici.

ZIVNOSTENSKA BANKA

PODRUŽNICA U TRSTU, Via Ponte Rosso 7. Vlastita palača.

Dionička glavnica: K 120.000.000.—

Pričuve: K 41.500.000.—

Obavlja sve bankovne, burzovne i mjenjačne poslove najkulantnije.

Brzjavni: Živnostenska - Trst. — CENTRALA U PRAGU UTEMELJENA 1888. — Telefoni br.: 2157, 1078, 1089. PODRUŽNICE: Beč, Brno, Budajoviove, Friedek-Nietek, Karlsruhe, Krakó, Hradec, Iglava, Klatovy, Kolín, Kraków, Lwów, Meisik, Mor.-Ostrava, Olomouc, Pardubice, Pisek, Plzeň, Prostějov, Reichenberg i Tábor.

Ispostava: OPATICA

Ispostava: GRADEŽ